

Εγχειρίδιο Τσέπης

για την Αντιμετώπιση του Εγχειριδίου Τσέπης για την Αντιμετώπιση της Τρομοκρατίας

Περιοδικό Antifa Greatest Hits: Οι Ρουφιάνοι απ' την Πάτρα

Πράγματι, έχουμε κουράσει με αυτήν εδώ την φωτογραφία. Ίσως να την έχουμε παίξει περισσότερες φορές κι απ' τις τρισκατάρατες δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών Κοτζιά που αφορούν τα φτωχά στρώματα σε καιρούς πολέμου. Αλλά όχι δίχως λόγο. Βλέπετε, είναι μια πολλή εύγλωττη φωτογραφία. Κι αυτό γιατί συμπυκνώνει σε ένα και μοναδικό καρέ συμπεράσματα που έμπειροι ακαδημαϊκοί έχουν ξοδέψει χιλιάδες λέξεις για να τα χωρέσουν στο χαρτί, διδάγματα για τα οποία Υπουργοί Δημόσιας Τάξης έχουν χύσει πολύ σάλιο σε τηλεοπτικές εκπομπές και τελικά δόγματα για τα οποία η Ελληνική Αστυνομία έχει επενδύσει μπόλικο χρήμα και ακόμη περισσότερες εργατοώρες.

Να θυμίσουμε εν τάχει; Πριν μερικές δεκαετίες, στην απέναντι όχθη του Ατλαντικού δυο εγκέφαλοι της Δημόσιας Τάξης ονόματι Wilson και Kelling είπαν τα εξής: Η αστυνομία οφείλει να στρέψει το βλέμμα της προς την ανομία. Προς τις μικρές καθημερινές παραβατικές συμπεριφορές, δηλαδή, οι οποίες μπορεί μονάχα οριακά να αποτελούν παραβίαση του ποινικού κώδικα, ωστόσο στρώνουν τον δρόμο προς την βίαιη και σοβαρή εγκληματικότητα, δημιουργούν εύφορο έδαφος προκειμένου μια καλή γειτονιά να με-

Οι ρουφιάνοι απ' την Πάτρα

Η χιλιοπαιγμένη φωτογραφία που αναφέρουμε στην αρχή του κείμενου. Ο χρόνος είναι ο Γενάρης του 2009 και ο τόπος η όμορφη επαρχιακή πόλη της Πάτρας. Ενώ η εξέγερση για τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου συνεχίζεται, μια χούφτα κανιβαλων οργανώνονται προκειμένου να αποτρέψουν την καταστροφή της ιδιοκτησίας τους απ' τους εξεγερμένους. Αυτής της ομάδας ρουφιάνων, ηγείται ο Αρχηγός της Ασφάλειας Πατρών, κος Νταβλούρος. Η ΕΛΑΣ δίνει κατεύθυνση και ρόλο στο άμορφο πλήθος, με άλλα λόγια, οι πολιτικές μηδενικής ανοχής στα καλύτερα τους.

τατραπεί εν ριπή οφθαλμού σε ζούγκλα. Με τα δικά τους λόγια, οι μηχανισμοί της δημόσιας τάξης πρέπει να επικεντρώσουν την προσοχή τους στα «αντικοινωνικά στοιχεία. Όχι βίαια άτομα, ούτε απαραίτητα εγκληματίες, αλλά ανυπόλυτα, ενοχλητικά ή ανισόροπα άτομα: ζητιάνοι, μεθυσμένοι, νεαροί νταήδες, πόρνες, αργόσχολοι, πνευματικά διαταραγμένοι»¹. Ταυτόχρονα, οι Wilson και Kelling υποδείκνυαν και έναν αποτελεσματικό τρόπο ώστε να ανταποκριθεί η αστυνομία στα νέα της καθήκοντα. Συγκεκριμένα, πρότειναν να επενδύσουν οι ένστολοι στην συμμαχία με τα κατά τόπους νομοταγή στοιχεία. Τους μαγαζάτορες, τους ευυπόλυτους πολίτες και ούτω καθεξής. Εν συντομία, οι καταλληλότεροι για την αντιμετώπιση της γενικευμένης ανομίας δεν ήταν οι ίδιοι οι αστυνομικοί, αλλά οι άτυποι μηχανισμοί κοινωνικού ελέγχου που μπορούσαν να θέσουν σε κίνηση μέσα σε κάθε γειτονιά.²

Από την δημοσίευση αυτών των προτάσεων και την υιοθέτηση τους σ' όλα τα μήκη και πλάτη των Ηνωμένων Πολιτειών, πολύ νερό έχει κυλήσει στο αυλάκι. Οι ιδέες αυτές, πήραν το κωδικό όνομα «μηδενική ανοχή», κυκλοφόρησαν και εφαρμόστηκαν όχι μόνο στην Αμερική αλλά και στην πλειονότητα των ευρωπαϊκών κρατών. Χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, λοιπόν, ας επιστρέψουμε στην φωτογραφία. Πλατύ χαμόγελο θα χαράζονταν στα κατά τα άλλα σκατένια μούτρα των Αμερικανών ακαδημαϊκών αν μπορούσαν να την κατανοήσουν: οι άτυποι μηχανισμοί ελέγχου έχουν θεθεί σε κίνηση, οι ευυπόλυτοι πολίτες αναλαμβάνουν καθ' υπόδειξη των ένστολων να τα βάλουν με τα ταραχοποιά στοιχεία της εξέγερσης του Δεκέμβρη και να χτυπήσουν την ανομία στη ρίζα της.

Ελληνική Αστυνομία Not So Great Hits:

Το Εγχειρίδιο για την Αντιμετώπιση της Τρομοκρατίας

Αυτή η προθυμία κομματιών της ελληνικής κοινωνίας να συμπαραταχθούν με την αστυνομία και να στραφούν εναντίον οποιουδήποτε τους υποδείξουν οι ένστολοι, δεν πέρασε διόλου απαρατήρητη απ' τα ανώτερα κλιμάκια των μηχανισμών δημόσιας τάξης. Αντιθέτως, πάει καιρός που δουλεύουν πυρετωδώς προκειμένου αυτό ακριβώς το δόγμα «πάταξης της ανομίας» να εφαρμοστεί καθολικά. Στην προσπάθεια τους έχουν μολύνει τους δρόμους της μητρόπολης με καινοτομίες όπως η ομάδα ΔΙΑΣ, η ομάδα ΔΕΛΤΑ κι ο θέσμος του Αστυνομικού της Γειτονιάς³. Ωστόσο, καθώς φαίνεται, δεν έχουν πει ακόμα την τελευταία τους λέξη.

Φυσικά οι προσπάθειες της ΕΛΑΣ δεν έχουν πάντα τα ίδια αποτελέσματα. Κάποιες φορές, ας πούμε, μπορεί να προσφέρουν άφθονο γέλιο. Πάρτε για παράδειγμα τον «Οδηγό Τσέπης κατά της Ριζοσπαστικοποίησης και του Εξτρεμισμού» που δημοσιεύτηκε πρόσφατα από την Ελληνική Αστυνομία σε συνεργασία με το ΚΕΜΕΑ (μπατσοστρατιωτικό think tank του Παντείου⁴). Πρόκειται για ένα εγχειρίδιο, σχεδιασμένο να καθοδηγήσει απ' την μια τους ένστολους και απ' την άλλη τους απλούς πολίτες ως προς την αναγνώριση ατόμων που μπορεί να ρέπουν προς την τρομοκρατία. Καλά ως εδώ: οι Wilson και Kelling είπαν να παρακινήσουμε τα νομοταγή στοιχεία ώστε να συμμαχήσουν μαζί μας προκειμένου να καταπολεμήσουμε τους παραβατικούς, ε, ας τους ονομάσουμε αυτούς τους τελευταίους τρομοκράτες που τώρα τελευταία είναι της μόδας και είμαστε κομπλέ. Ποιους θα πρέπει, λοιπόν, να προσέχει το κοινό; Ποιοι είναι οι τζιχαντιστές που ζουν ανάμεσα μας; Η Ελληνική Αστυνομία, χωρίς να ντρέπεται καθόλου μας πληροφορεί ότι σημάδια πρώιμης ριζοσπαστικοποίησης μπορεί να αποτελούν τα εξής:

- Αλλαγές στην εξωτερική εμφάνιση και τη συμπεριφορά
- Ξαφνική υιοθέτηση διαφορετικής ενδυμασίας που συχνά περιλαμβάνει ρούχα συγκεκριμένης φίρμας χρώματος ή θρησκευτική παράδοση ή με στάμπες και συνθήματα
- Αλλαγή ονομάτων – χρήση ψευδωνύμων
- Δερματοστιξία (τατουάζ) κυρίως σε απόκρυφα σημεία του σώματος
- Αλλαγή κουρέματος – μερικό ή ολικό ξύρισμα κεφαλής
- Αλλαγή στον τρόπο διασκέδασης
- Απομόνωση από οικογένεια, φίλους, παρέες
- Αιφνίδια διακοπή του σχολείου, των σπουδών και λοιπών δραστηριοτήτων⁵

Με άλλα λόγια, έχετε το νου σας: ο Γιώργος απ' τα Πετράλωνα έχει το σχολείο γραμμένο, όλη μέρα βάζει στο youtube Ταπεινοί και Πεινασμένοι από ΛΕΞ και έχει να βγάλει το μαύρο ναπαπίρι από πάνω του έδω και έξι μήνες. Οι κολλητοί του πλέον τον φωνάζουν «λόστρε» και βάρεσε κι ένα ταττού με ανθρωπάκι που πηδάει φράχτη στην πλάτη. Μαλάκα κατεβάζει τον πατέρα του, ηλίθια την μάνα του. Ε, δεν μένει και τίποτα άλλο, από μέρα σε μέρα θα μας τα γυρίσει στο Αλάχ Ακμπάρ και ποιος ξέρει πότε θα φύγει για Συρία!

Η αλήθεια είναι ότι οι ειδικοί της δημόσιας τάξης στην Ελλάδα μας έχουν συνηθίσει σε ανώτερου επιπέδου δημοσιεύσεις. Τούτο εδώ, θα μπορούσαμε να πούμε, ίσα που προσφέρει υλικό για μερικά κακής ποιότητας αστεία όπως το παραπάνω και μετά μπορεί να βρει την θέση του στον κάλαθο των αχρήστων. Αλλά η αλήθεια είναι ότι θα κάναμε λάθος να καταλογίσουμε αφέλεια στους συγγραφείς αυτού του εγχειριδίου και στους μπάτσους γενικότερα. Διότι μπορεί αηδίες όπως αυτές που ήδη παραθέσαμε να θολώνουν την εικόνα, αλλά στην πραγματικότητα όταν η Ελληνική Αστυνομία μιλάει, ξέρει πολύ καλά τι θέλει να πει.

Για μια ακόμη φορά: η εργατική τάξη στο στόχαστρο

Κάμποσες γραμμές παραπάνω παραθέσαμε τα υποκείμενα που κατά τους Wilson και Kelling οφείλει να θέσει στο στόχαστρο η αστυνομία. Όπως κι οι ίδιοι διακηρύττουν, δεν πρόκειται για εκλημάτιες αλλά για ανθρώπους που υιοθετούν παραβατικές συμπεριφορές. Η διατύπωση αυτή ωστόσο, είναι περισσότερο περίπλοκη απ' όσο φαίνεται. Διότι, αντίθετα με ό,τι θα μπορούσε να θεωρήσει κανείς, οι συμπεριφορές που περιγράφουν οι Αμερικανοί ακαδημαϊκοί, κι όσες έχουν συμπληρώσει οι πνευματικοί τους κληρονόμοι έκτοτε, δεν είναι συμπεριφορές που υιοθετούνται γενικά κι αόριστα από «ανθρώπους». Η κατανάλωση ναρκωτικών, οι καυγάδες στους δρόμους, η συνάθροιση κι η φασαρία στον δημόσιο χώρο, είναι συμπεριφορές ως επί το πλείστον ταξικά προσδιορισμένες. Με άλλα λόγια είναι οι τρόποι που ανακαλύπτει η εργατική τάξη κι ειδικά τα πιο υποτιμημένα κομμάτια της, προκειμένου να επιβιώσει σ' αυτή την κοινωνία (χωρίς αυτό να σημαίνει πως είναι πάντα πετυχημένοι). Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, λοιπόν: οι εκπρόσωποι της μηδενικής ανοχής λένε πάταξη της ανομίας κι εννοούν επίθεση στην εργατική τάξη.

Ας κοιτάξουμε τώρα μέσα απ' αυτό το πρίσμα το εγχειρίδιο της Ελληνικής Αστυνομίας που προηγουμένως μας έκανε να βάλουμε τα γέλια. Όχι ως μια ειλικρινή απόπειρα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης να ξετρυνώσει τους τρομοκράτες που γυαλίζουν τα ρουκετοβόλα τους σε κάποιο σκοτεινό υπογείο των Αθηνών. Αλλά ως ένα ακόμη δάχτυλο στραμμένο προς την εργατική τάξη. Ως ένα ακόμη εργαλείο προκειμένου οι μικροαστοί, οι μαγαζάτορες κι οι ρουφιάνοι της κάθε γειτονιάς να ξέρουν που πρέπει να έχουν στραμμένο το βλέμμα τους. Να γνωρίζουν ποιος είναι ο βέλτιστος τρόπος να βοηθήσουν την αστυνομία να κάνει τη δουλειά της. Με άλλα λόγια, μπορεί αυτό το εγχειρίδιο να μην είναι τόσο επιτυχημένο όσο ο Αστυνομικός Διοικητής Πατρων που καθοδηγεί τα πλήθη. Αλλά στην ουσία ο ρόλος του δεν διαφέρει σε τίποτα απολύτως.

Εκτός από όλα τα άλλα, η δημοσίευση αυτού του οδηγού μας υπενθυμίζει ότι οι προτεραιότητες της Αστυνομίας σε τοπικό επίπεδο έχουν παραμείνει απaráλλαχτες από την δημιουργία της ομάδας ΔΙΑΣ και μετά. Ποιες είναι αυτές; Κατα κύριο λόγο, η δημιουργία ενός ισχυρού χαφιεδοίστου σε κάθε γειτονιά της μητρόπολης, ικανού να κάνει τη δουλειά των μπάτσων για λογαριασμό τους. «Η Αστυνομία πρέπει να επενδύσει στη συμμαχία με τους "καλούς" και όχι να αφιερώνεται αποκλειστικά στη μάχη κόντρα στους "κακούς"»⁶ για να θυμίσουμε μια ακόμη φορά τους ιδρυτές του δόγματος της μηδενικής ανοχής. Η ενίσχυση αυτού του άτυπου κοινωνικού ελέγχου, δεν απουσιάζει σε καμία περι-

πτωση και από το εν λόγω εγχειρίδιο. Απευθύνοντας συμβουλές προς τους «επαγγελματίες πρώτης γραμμής» τονίζει:

Οι επαγγελματίες «πρώτης γραμμής» που δραστηριοποιούνται σε τοπικό επίπεδο: διαθέτουν πληροφορίες τις οποίες μπορεί να μοιραστούν με λοιπούς εμπλεκόμενους φορείς και σιγήθως δεν είναι γνωστές σε κεντρικές/ειδικές υπηρεσίες αναπτύσσουν μοναδικά εργαλεία και λαμβάνουν μέτρα τα οποία είναι προσαρμοσμένα στο τοπικό περιβάλλον βρίσκονται σε ικανή θέση να δημιουργήσουν ένα ισχυρό τοπικό δίκτυο λειτουργούν ως σύνδεσμοι με λοιπές υπηρεσίες, τις τοπικές αρχές, άλλους τοπικούς φορείς και την Κοινωνία των Πολιτών⁷

Ας το μαζέψουμε, λοιπόν: πράγματι, ο «Οδηγός κατά της Ριζοσπαστικοποίησης και του Εξτρεμισμού» δεν είναι ένα σοβαρό αρχείο, αν πιστεύει κανείς ότι θα χρησιμοποιηθεί στην πάλη κατά του τζιχαντισμού ή κάτι παρόμοιο. Είναι όμως ένα εξαιρετικά χρήσιμο εργαλείο στην διαδικασία εγκληματοποίησης της εργατικής τάξης και της κουλτούρας της. Είναι μια εξαιρετικά αποκαλυπτική καταγραφή της διαδικασίας που ακολουθούν οι μπάτσοι προκειμένου να εισχωρήσουν σε συγκεκριμένες γωνιές του μητροπολιτικού ιστού και να οργανώσουν το κομμάτι του ταξικού ρήγματος που είναι πρόθυμο να συμμαχήσει με την αστυνομία. Τελικά, όπως ήδη αναφέραμε, είναι ένα ακόμη δάχτυλο στραμμένο προς την εργατική τάξη. Κι από τέτοια, τελευταία άλλο τίποτα.

1. J. Q. Wilson, G. L. Kelling, «Σπασμένα Τζάμια: Αστυνομία και Ασφάλεια στις γειτονίες», βρίσκεται μεταφρασμένο στο «Σπασμένα Τζάμια: Σκέψεις για τη Δημόσια Τάξη και το Πάντειο Πανεπιστήμιο σε Καιρούς Κρίσης», Unfair Play, 2016, σελ. 65.
2. Πιο συνοπτική περιγραφή του δόγματος της μηδενικής ανοχής από αυτήν δεν γίνεται. Φυσικά, έχει τα προβλήματα της. Για μια πιο ξεκάθαρη και εκτενή ανάλυση πάνω σ' αυτό το ζήτημα βλ. «Φασισμός και Αντιφασισμός Σήμερα: Μέρος Γ': Η Θεωρία της Ανομίας», η Ιστορία και η Επιτυχία της, Περιοδικό Antifa #35.
3. Περισσότερα για τον τρόπο με τον οποίο αυτές οι ομάδες της Ελληνικής Αστυνομίας συνέβαλλαν (ή όχι και τόσο) προς τις κατευθύνσεις της μηδενικής ανοχής βλ. «Σπασμένα Τζάμια, Μπάτσος της Γειτονιάς και μια OMG Εκδήλωση στην Καλλιθέα», Περιοδικό Antifa #47.
4. Ούτε η πρώτη, ούτε και η τελευταία φορά που οι ακαδημαϊκοί του Παντείου συνεργάζονται με τους μπάτσους ή τους καρβανάδες. Τα βιογραφικά των καθαρμάτων που διδάσκουν εκεί είναι πολύ πλούσια σε αντίστοιχο υλικό. Όποιο ενδιαφέρεται μπορεί να ρίξει μια ματιά στο «Σπασμένα Τζάμια: Σκέψεις για την Δημόσια Τάξη...», όπ. π.
5. «Ριζοσπαστικοποίηση και Εξτρεμισμός, Οδηγός για Επαγγελματίες Πρώτης Γραμμής», Αρχηγείο Ελληνικής Αστυνομίας και Κέντρο Μελετών Ασφαλείας, Οκτώβριος 2016, σελ. 15-16.
6. J. Q. Wilson, G. L. Kelling, «Κάνοντας τις Γειτονίες Ασφαλείς», βρίσκεται μεταφρασμένο στο «Σπασμένα Τζάμια...» όπ.π., σελ. 195.
7. «Ριζοσπαστικοποίηση και Εξτρεμισμός, Οδηγός για Επαγγελματίες Πρώτης Γραμμής», σελ. 12.

Για του λόγου το αληθές

Ο «Οδηγός Τσέπης» στον οποίο αναφερόμαστε κυκλοφόρησε τον Οκτώβριο του 2016 και, όπως αναφέρουν οι δημιουργοί του, αποτελεί ψιλό cory-paste ενός αντίστοιχου εγχειριδίου που είχε δημοσιεύσει η Βέλγικη Αστυνομία το 2010. Η ελληνική βερσιόν κυκλοφόρησε σε δύο εκδοχές, μία για τους επαγγελματίες πρώτης γραμμής και μία για το ευρύ κοινό. Παράλληλα υποστηρίχθηκε με μπόλικα συνέδρια ανά την Ελλάδα, όπου μπάτσοι, ακαδημαϊκοί και διάφοροι άλλοι στρατόκαιοι του έπλεκαν το εγκώμιο.

Όσο υπάρχουν μπάτσοι θα υπάρχει και το Πάντειο

Μια από τις πολλές ημερίδες που οργανώθηκαν για την παρουσίαση του εν λόγω πονήματος της ΕΛ.ΑΣ. Στο κάδρο συνυπάρχουν αρμονικά αξιωματούχοι της αστυνομίας, παντειακοί καθηγητές, ακόμη κι ένας ξεκάρφωτος παπάς (ο οποίος, εδώ που τα λέμε, σύμφωνα με τα κριτήρια που μας παρέχει το εγχειρίδιο θα μπορούσε κάλλιστα να θεωρηθεί ύποπτος για τρομοκρατία). Καμιά αμηχανία δεν πρέπει να μας προκαλεί η σύνθεση των καλεσμένων. Έχουμε μιλήσει επανειλημμένα για την κατάρρευση της αριστερής ηγεμονίας στα πανεπιστήμια. Εδώ βλέπουμε καθάρματα κομμένα και ραμμένα για τους νέους καιρούς εν δράσει.

-ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΤΖΑΜΙΑ

-ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΣ

Τα δύο εμβληματικά κείμενα περί δημόσιας τάξης των αμερικανών ακροδεξιών Wilson και Kelling. Περιλαμβάνονται στην έκδοση *Σπασμένα Τζάμια, Σκέψεις για τη Δημόσια Τάξη και το Πάντειο Πανεπιστήμιο σε Καιρούς Κρίσης*, Γενάρης 2016, Unfair Play και Αρχείο 71